

Τι να γίνω αν μεγαλώσω;

Δημ. Θ. Καραμήτσου
 Ιατρού

Ο εγγονός μου συνηθίζει να μου υποβάλλει-
 αν και πολύ μικρός – σοβαρά ερωτήματα και να
 ρωτάει συνεχώς με το «γιατί». Προχθές μου ξε-
 φούρνισε τις ανησυχίες του για ...επαγγελματικό
 προσανατολισμό. Βέβαια, εγώ δεν ειμαι ειδικός,
 αλλά έχοντας κάποια πείρα ζωής, επιχείρησα να
 δώσω μερικές απαντήσεις. Σας μεταφέρω λοιπόν
 το διάλογο που ακολούθησε και όποιος διαφωνεί
 ... ας στείλει ένα γράμμα στη σύνταξη.

– Τι δουλειά να κάνω παππού άμα μεγαλώσω;

– Πρέπει να κάνεις μια δουλειά που να σου
 ταιριάζει και να την αγαπάς, γιατί τότε θα την κά-
 νεις καλά και θα είσαι ευχαριστημένος.

– Λέω να γίνω γιατρός, όπως ο μπαμπάς μου,
 ο θείος μου, ο παππούς μου, η γιαγιά μου και ο
 προπάππος μου.

– Επειδή έχεις πατέρα γιατρό δεν σημαίνει
 ότι πρέπει να γίνεις και εσύ γιατρός.

– Εσύ τότε παππού γιατί έγινες γιατρός;

– Αυτό είναι άλλη ιστορία. Ήθελα να γίνω
 στρατιωτικός γιατρός και να φοράω στολή (σκε-
 φτόμουν τότε ότι έτσι θα είχα επιτυχίες με τα κο-
 ρίσια). Δεν έγινα όμως τελικά στρατιωτικός για-
 τρός, αλλά μόνο γιατρός.

– Και εγώ θέλω να γίνω σκέτος γιατρός.

– Αν μπορείς να γίνεις, γίνε. Αλλά δεν σου
 υπόσχομαι ότι θα έχεις δουλειά και θα είσαι ευ-
 χαριστημένος.

– Γιατί;

– Δεν βλέπεις ότι έχουν γίνει πολλοί οι για-
 τροί και ότι περιμένουν αρκετά χρόνια μέχρι να
 αρχίσουν ειδικότητα; Δεν βλέπεις τους μισθούς
 τους που είναι πολύ χαμηλοί;

– Ναι, αλλά νομίζω ότι παίρνουν περισσότερα
 λεφτά από ότι ένας υπάλληλος ή εργάτης.

– Και αυτό δεν είναι απόλυτα σωστό, γιατί τα
 λεφτά που παίρνουν είναι και από τις υπερωρίες
 που γίνονται στις εφημερίες τους.

– Γιατί εφημερεύουν;

– Για να υπάρχουν γιατροί στο νοσοκομείο
 όλες τις ώρες.

– Τι κάνουν στις εφημερίες;

– Εφημερία σημαίνει κούραση και ξενύχτι,
 τλαιπωρία σωματική και ψυχική που δεν υπάρχει
 σε καμμία άλλη δουλειά.

– Δεν ξενυχτάνε άλλοι άνθρωποι;

– Ναι, οι νοσηλεύτριες, οι ταξιτζήδες, οι νυ-
 χτοφύλακες, οι τραγουδιστές στα νυχτερινά κέ-
 ντρα και οι μουσικοί τους. Α, ξέχασα, ξενυχτάνε
 και οι αστυνομικοί, ιδίως της αντιτρομοκρατικής
 υπηρεσίας.

– Αυτοί πρέπει να έχουν πολύ δουλειά τελευ-
 ταία, έτσι δεν είναι παππού;

– Ναι, αυτό είναι αλήθεια.

– Γιατί;

– Γιατί δεν δούλευαν και πολύ επί 27 χρόνια
 και τώρα.... το πήραν απόφαση ότι πρέπει να δου-
 λέψουν.

– Οι εφέτες ανακριτές επίσης εργάζονται πο-
 λύ;

– Η αλήθεια είναι ότι τους πλάκωσε πολλή
 δουλειά. Αυτοί όμως τουλάχιστον κάθονται σε
 ένα γραφείο, ενώ οι γιατροί περπατούν σαν την
 άδικη κατάρα όλη τη νύχτα πάνω-κάτω, σκύβουν
 πάνω από τους αρώστους που βρίσκονται σε ρά-
 ντζα 40 πόντους από το δάπεδο, βάζουν καθετή-
 ρες, βρίσκονται ανάμεσα σε αίματα, ούρα και κό-
 πρانا και άλλα διάφορα που δεν περιγράφονται.
 Επιπλέον έχουν να αντιμετωπίσουν απαιτητικούς
 συγγενείς που περπατούν στο νοσοκομείο σαν
 να είναι η οδός Τσιμισκή σε ώρα αιχμής. Πολλοί
 από αυτούς είναι έτοιμοι να απευθυνθούν σε γνω-
 στούς δικηγόρους και να υποβάλουν μηνύσεις,
 αν ο συγγενής τους δεν γίνει καλά. Μπορεί όμως
 να γίνονται όλοι καλά; Πρέπει να τα ζήσεις όλα
 αυτά και τότε θα καταλάβεις τι σημαίνει να είσαι
 γιατρός.

Στο σημείο αυτό μπήκε στη συζήτηση η γυ-

ναίκα μου που είπε:

– Ωστόσο παρά όλα αυτά τα μειονεκτήματα, οι υποψήφιοι για τις ιατρικές σχολές είναι πάρα πολλοί, καθώς και οι αιτούμενοι αναγνώριση πτυχίου στο ΔΙΚΑΤΣΑ.

Ο εγγονός όμως είχε ισχυρά επιχειρήματα:

– Αν όμως είσαι καλός γιατρός μπορεί να έχεις πολύ δουλειά και να μιλάς και στην τηλεόραση, έτσι δεν είναι;

– Εγώ πάντως αν ήξερα ότι θα έπαιρνα ενάμιση ευρώ για τη γενική ούρων δεν θα γινόμουν γιατρός και μάλιστα μικροβιολόγος! Πέταξε την ατάκα της η γυναίκα μου.

– Εγώ πάντως ακόμη το σκέφτομα! Είπε πε-

ρίφροντις ο μπόμπιρας.

– Έχεις πολύ δρόμο ακόμη μέχρι να αποφασίσεις. Αλλά αν θέλεις τη γνώμη μου, να γίνεις δημοσιογράφος ή πολιτικός. Και οι δύο αυτές κατηγορίες επαγγελμάτων έχουν πάντα πέραση. Και μια που σου αρέσει να μιλάς στην τηλεόραση...να η ευκαιρία!

– Και αν έχουμε καμιά δικτατορία και πέσουν οι δουλειές;

– Τότε θα κάνεις αντίσταση, κατά προτίμηση εκ του ασφαλούς- από το εξωτερικό. Στη μεταπολίτευση που θα ακολουθήσει-γιατί πάντα ακολουθεί- το μέλλον σου θα είναι λαμπρό!

15-9-2002

David Salle, Black Bra, 1983.